

" ਸਵ - ਉਪਕਾਰੀ ਬਣ ਅਪਕਾਰੀ ਤੇ ਵੀ ਉਪਕਾਰ ਕਰੇ, ਸਰਵ ਸ਼ਕਤੀ, ਸਰਵ ਗੁਣ ਸੰਪੰਨ ਸਨਮਾਨ ਦਾਤਾ ਬਣੇ"

ਅੱਜ ਸਨੇਹ ਦੇ ਸਾਗਰ ਆਪਣੇ ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਦੇ ਸਨੇਹੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖ ਹਰਸ਼ਿਤ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਸਾਕਾਰ ਨੂੰ ਦੇਖ ਹਰਸ਼ਿਤ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਸਾਕਾਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਮੁੱਖ ਹਨ, ਭਾਵੇਂ ਸਬੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੂਰ ਬੈਠੇ ਹਨ ਪਰ ਸਨੇਹ, ਸਭਨੂੰ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਬੈਠੇ ਹਾਂ - ਇਹ ਅਨੁਭਵ ਕਰਵਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਹਰ ਬੱਚੇ ਦਾ ਸਨੇਹ ਬਾਪ ਨੂੰ ਸਮੀਪ ਅਨੁਭਵ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਬੱਚੇ ਵੀ ਬਾਪ ਦੇ ਸਨੇਹ ਵਿੱਚ ਸਮੁੱਖ ਪਹੁੰਚੇ ਹੋ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਹਰ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਾ ਸਨੇਹ ਸਮਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਹਰ ਇੱਕ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ "ਮੇਰਾ ਬਾਬਾ" ਇਸੇ ਸਨੇਹ ਦਾ ਗੀਤ ਵੱਜ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸਨੇਹ ਹੀ ਇਸ ਦੇਹ ਅਤੇ ਦੇਹ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਤੋਂ ਨਿਆਰਾ ਬਣਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸਨੇਹ ਹੀ ਮਾਇਆਜਿੱਤ ਬਣਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਦਿਲ ਦਾ ਸਨੇਹ ਹੈ ਉੱਥੇ ਮਾਇਆ ਦੂਰ ਤੋਂ ਹੀ ਭੱਜ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਨੇਹ ਦੀ ਸਬਜੈਕਟ ਵਿੱਚ ਸਬ ਬੱਚੇ ਪਾਸ ਹਨ। ਇੱਕ ਹੈ ਸਨੇਹ, ਦੂਸਰਾ ਹੈ ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਵਾਨ ਬਾਪ ਦਵਾਰਾ ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਖਜ਼ਾਨਾ।

ਤਾਂ ਅੱਜ ਬਾਪਦਾਦਾ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਤਾਂ ਸਨੇਹ ਨੂੰ ਦੇਖ ਰਹੇ ਹਨ, ਦੂਸਰੇ ਪਾਸੇ ਸ਼ਕਤੀ ਸੈਨਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖ ਰਹੇ ਹਨ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਨੇਹ ਸਮਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਓਨਾ ਹੀ ਸਰਵ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵੀ ਸਮਾਈਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ? ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੇ ਸਭ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਜਿਹੀਆਂ ਸਰਵ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ, ਮਾਸਟਰ ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਵਾਨ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਕਿਸੇਨੂੰ ਸਰਵ ਸ਼ਕਤੀਵਾਨ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀਵਾਨ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਵੀ ਆਪਣਾ ਸਵਮਾਨ ਮਾਸਟਰ ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਵਾਨ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਤਾਂ ਬਾਪਦਾਦਾ ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਕੋਲੋਂ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ, ਕਿ ਹਰ ਇੱਕ ਆਪਣੇ ਵਿੱਚ ਸਰਵ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹੋ? ਸਦਾ ਸਰਵ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ? ਸਰਵ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਾ ਵਰਸਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਵਰਸੇ ਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ? ਹੈ ਅਧਿਕਾਰ? ਟੀਚਰਸ ਬੋਲੇ, ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ? ਸੇਚ ਕੇ ਬੋਲਣਾ। ਪਾਂਡਵ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ? ਸਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਦੀ - ਕਦੀ ਹੈ? ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਜਿਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਕਤੀ ਸੈਨਾ ਦੇ ਆਡਰ ਨਾਲ ਉਹ ਸ਼ਕਤੀ ਹਾਜ਼ਿਰ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ? ਸਮੇਂ ਤੇ ਜੀ ਹਜ਼ੂਰ ਹਾਜ਼ਿਰ ਕਰਦੀ ਹੈ? ਸੇਚੇ, ਦੇਖੋ, ਅਧਿਕਾਰੀ ਆਡਰ ਕਰੇ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਜੀ ਹਜ਼ੂਰ ਹਾਜ਼ਿਰ ਕਰੇ, ਜਿਸ ਵੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਆਹਵਾਨ ਕਰੇ, ਜਿਵੇਂ ਦਾ ਸਮੇਂ, ਉਵੇਂ ਦੀ ਪਰਿਸਥਿਤੀ ਉਵੇਂ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਲਗਾ ਸਕੇ। ਇਵੇਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਆਤਮਾਏ ਬਣੇ ਹੋ? ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਪ ਨੇ ਵਰਸਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਵਰਸੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪਣਾ ਬਣਾਇਆ, ਆਪਣਾ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਨਾ! ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਜਿਸ ਵਿਧੀ ਨਾਲ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੋਏ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਲੱਗ ਜਾਏ। ਮੰਨ ਲਓ ਸਮਾਉਣ ਦੇ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਅਤੇ ਆਡਰ ਕਰਦੇ ਹੋ ਸਮਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਆਡਰ ਮੰਨ ਜੀ ਹਾਜ਼ਿਰ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ? ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤੇ ਕਾਂਧ ਹਿਲਾਓ, ਹੱਥ ਹਿਲਾਓ। ਕਦੀ - ਕਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਸਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ? ਸਮਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹਾਜ਼ਿਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਪਰ 10 ਵਾਰੀ ਸਮਾ ਲਿਆ ਅਤੇ 11 ਵਾਰੀ ਥੋੜ੍ਹਾ ਥੱਲੇ ਉੱਪਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ? ਸਦਾ ਅਤੇ ਸਹਿਜ ਹਾਜ਼ਿਰ ਹੋ ਜਾਏ, ਸਮੇਂ ਬੀਤਣ ਦੇ ਬਾਦ ਨਹੀਂ ਆਏ, ਕਰਨਾ ਤੇ ਇਹ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸੀ ਪਰ ਹੋ ਗਿਆ, ਇਹ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇ। ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸਰਵ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ। ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੇ ਤਾਂ ਸਭਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਪਰ ਦੇਖਣ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਦਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣਨ ਵਿੱਚ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਦਾ ਅਤੇ ਸਹਿਜ ਹੋ, ਨੇਚਰਲ ਹੋ, ਨੇਚਰ ਹੋ, ਉਸਦੀ ਵਿਧੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਹਜ਼ੂਰ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹਜ਼ੂਰ ਹਾਜ਼ਿਰ ਹੈ। ਹਾਜ਼ਿਰ ਹਜ਼ੂਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਜੇ ਬੱਚਾ ਹਜ਼ੂਰ ਦੀ ਹਰ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਹਾਜ਼ਿਰ ਹਜ਼ੂਰ ਕਰ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਉਸਦੇ ਅੱਗੇ ਸਰਵ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵੀ ਹਾਜ਼ਿਰ ਹਜ਼ੂਰ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਹਰ ਆਗਿਆ ਵਿੱਚ ਜੀ ਹਾਜ਼ਿਰ, ਹਰ ਕਦਮ ਵਿੱਚ ਜੀ ਹਾਜ਼ਿਰ। ਜੇਕਰ ਹਰ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਵਿੱਚ ਜੀ ਹਾਜ਼ਿਰ ਨਹੀਂ ਹਨ ਤਾਂ ਹਰ ਸ਼ਕਤੀ ਵੀ ਹਰ ਸਮੇਂ ਹਾਜ਼ਿਰ ਹਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕਦੀ -ਕਦੀ ਬਾਪ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਜਾਂ ਆਗਿਆ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵੀ ਆਪਣਾ ਕਦੀ - ਕਦੀ ਹਾਜ਼ਿਰ ਹੋਣ ਦਾ ਆਡਰ ਪਾਲਣ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਅਧਿਆਕਾਰੀ ਦੀ ਬਜਾਏ ਅਧੀਨ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੇ ਇਹ ਰਿਜ਼ਲਟ ਚੈਕ ਕੀਤੀ, ਤਾਂ ਕੀ ਦੇਖਿਆ? ਨੰਬਰਵਾਰ ਹਨ। ਸਭ ਨੰਬਰਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਨੰਬਰਵਾਰ ਹਨ ਅਤੇ ਸਦਾ ਸਹਿਜ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਕਦੀ - ਕਦੀ ਸਹਿਜ ਹੋ ਜਾਂਦੇ, ਕਦੀ ਥੋੜ੍ਹਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਸ਼ਕਤੀ ਇਮਰਜ਼ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਬਾਪਦਾਦਾ ਹਰ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਬਾਪ ਵਰਗਾ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਨੰਬਰਵਾਰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਦਾ ਲਕਸ਼ ਵੀ ਹੈ ਬਾਪ ਵਰਗੇ ਬਣਨ ਦਾ। ਸਮਾਨ ਬਣਨ ਦਾ ਲਕਸ਼ ਹੈ ਜਾਂ ਨੰਬਰਵਾਰ ਬਣਨ ਦਾ ਲਕਸ਼ ਹੈ? ਜੇਕਰ ਪੁੱਛਣਗੇ ਤਾਂ ਸਭ ਕਹਿਣਗੇ ਸਮਾਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਚੈਕ ਕਰੋ -

ਇੱਕ ਸਰਵ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹਨ? ਸਰਵ ਤੇ ਅੰਡਰਲਾਇਨ ਕਰੋ। ਸਰਵ ਗੁਣ ਹੈ? ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਸਥਿਤੀ ਹੈ? ਕਦੀ ਖੁਦ ਦੀ ਸਥਿਤੀ, ਕਦੀ ਕੋਈ ਪਰ ਸਥਿਤੀ ਤਾਂ ਵਿਜੇ ਨਹੀਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲੈਂਦੀ? ਪਰ ਸਥਿਤੀ ਜੇਕਰ ਵਿਜੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲੈਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਕਾਰਨ ਜਾਣਦੇ ਹੋ

ਨਾ? ਸਥਿਤੀ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੈ ਉਦੇ ਪਰਿਸਥਿਤੀ ਵਾਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸਦਾ ਸਵ ਸਥਿਤੀ ਵਿਜੇਈ ਰਹੇ, ਉਸਦਾ ਸਾਧਨ ਹੈ - ਸਦਾ ਸਵਮਾਨ ਅਤੇ ਸਨਮਾਨ ਦਾ ਬੈਲੋਸ। ਸਵਮਾਨਧਾਰੀ ਆਤਮਾ ਖੁਦ ਹੀ ਸਨਮਾਨ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਦਾਤਾ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਸਨਮਾਨ ਦੇਣਾ, ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਨਮਾਨ ਦੇਣਾ ਮਾਨ ਲੈਣਾ ਹੈ। ਸਨਮਾਨ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਸਭਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਮਾਨਨੀਯ ਖੁਦ ਹੀ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ - ਆਦਿ ਦੇਵ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ, ਡਰਾਮੇ ਦੀ ਫਸਟ ਆਤਮਾ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਸਦਾ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਨਮਾਨ ਦਿੱਤਾ। ਆਪਣੇ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮਾਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਵਾਰਾ ਦਵਾਇਆ ਇਸਲਈ ਹਰ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਮਾਨਨੀਯ ਬਣੇ। ਤਾਂ ਮਾਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂ ਮਾਨ ਲਿਆ? ਸਨਮਾਨ ਦੇਣਾ ਮਤਲਬ ਦੂਸਰੇ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਦਿਲ ਦੇ ਸਨੇਹ ਦਾ ਬੀਜ ਬੋਣਾ। ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਅੱਗੇ ਵੀ ਵਿਸ਼ਵ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਆਤਮਾ ਹੈ, ਇਹ ਉਦੇ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਜਦੋਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਨੇਹ ਨਾਲ ਸਨਮਾਨ ਦਿੰਦੇ ਹੋ।

ਤਾਂ ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੇ ਵਰਤਮਾਨ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰਤ ਦੇਖੀ ਸਨਮਾਨ ਇੱਕ ਦੇ ਨੂੰ ਦੇਣ ਦੀ। ਸਨਮਾਨ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੀ ਵਿਧਾਤਾ ਆਤਮਾ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਸਨਮਾਨ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੀ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ (ਸੁਭ ਭਾਵਨਾ, ਸੁਭ ਕਾਮਨਾ) ਮੰਨਣ ਵਾਲੇ ਹੀ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਬੱਚੇ ਹਨ। ਸਨਮਾਨ ਦੇਣਾ ਹੀ ਈਸ਼ਵਰੀ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਦਿਲ ਦਾ ਪਿਆਰ ਹੈ। ਸਨਮਾਨ ਵਾਲਾ ਸਵਮਾਨ ਵਿੱਚ ਸਹਿਜ ਹੀ ਸਥਿਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂ? ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਨਮਾਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਉਹਨਾਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਵਾਰਾ ਜੋ ਦੁਆਵਾਂ ਦਿਲ ਦੀਆਂ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਦੁਆਵਾਂ ਦਾ ਭੰਡਾਰ ਸਵਮਾਨ ਸਹਿਜ ਅਤੇ ਖੁਦ ਹੈ ਯਾਦ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਬਾਪਦਾਦਾ ਚਾਰੋਂ ਪਾਸੇ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅੰਡਰਲਾਇਨ ਕਰਵਾ ਰਹੇ ਹਨ - ਸਨਮਾਨ ਦਾਤਾ ਬਣੇ।

ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇ ਕੋਲ ਜੋ ਵੀ ਬੱਚਾ ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਆਇਆ, ਕਮਜ਼ੋਰ ਆਇਆ, ਸੰਸਕਾਰਾਂ ਦੇ ਵਸ ਆਇਆ, ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਬੋਝ ਲੈਕੇ ਆਇਆ, ਕੜੇ ਸੰਸਕਾਰ ਲੈਕੇ ਆਇਆ, ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੇ ਹਰ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਕਿਸ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ! ਮੇਰਾ ਸਿਕੀਲੋਧਾ ਲਾਡਲਾ ਬੱਚਾ ਹੈ, ਈਸ਼ਵਰੀ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਬੱਚਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਸਨਮਾਨ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਸਵਮਾਨਧਾਰੀ ਬਣ ਗਏ। ਤਾਂ ਫਾਲੇ ਫ਼ਾਦਰ। ਜੇਕਰ ਸਹਿਜ ਸਰਵ ਗੁਣ ਸੰਪੰਨ ਬਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਸਨਮਾਨ ਦਾਤਾ ਬਣੋ। ਸਮਝਾ! ਸਹਿਜ ਹੈ ਜਾਂ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ? ਟੀਚਰਸ ਕੀ ਸਮਝਦੀਆਂ ਹਨ, ਸਹਿਜ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੇਣਾ ਸਹਿਜ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੇਣਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ, ਜਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਦੇਣਾ ਸਹਿਜ ਹੈ? ਤੁਹਾਡਾ ਟਾਈਟਲ ਹੈ - ਸਰਵ ਉਪਕਾਰੀ। ਅਪਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਤੇ ਵੀ ਉਪਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ। ਤਾਂ ਚੈਕ ਕਰੋ - ਸਰਵ ਉਪਕਾਰੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ, ਵਿ੍ਤੀ, ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ? ਦੂਸਰੇ ਤੇ ਉਪਕਾਰ ਕਰਨਾ, ਖੁਦ ਤੇ ਹੀ ਉਪਕਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ? ਸਨਮਾਨ ਦੇਣਾ ਹੈ ਨਾ! ਵੱਖ - ਵੱਖ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਧਾਰਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਜੇ ਮਿਹਨਤ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਉਸਤੋਂ ਛੁੱਟ ਜਾਓਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇਖ ਰਹੇ ਹਨ, ਕਿ ਸਮੇਂ ਦੀ ਗਤੀ ਤੀਵਰ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਸਮੇਂ ਦਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਨੂੰ ਇੰਤਜ਼ਾਮ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸਮੇਂ ਦਾ ਇੰਤਜ਼ਾਮ ਖ਼ਤਮ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਕੀ ਇੰਤਜ਼ਾਮ ਕਰਨਾ ਹੈ? ਆਪਣੇ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਅਤੇ ਸਮਾਨਤਾ ਦੀ ਗਤੀ ਤੀਵਰ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ਨਹੀਂ, ਤੀਵਰਗਤੀ ਨੂੰ ਚੈਕ ਕਰੋ - ਤੀਵਰਗਤੀ ਹੈ?

ਬਾਕੀ ਸਨੇਹ ਨਾਲ ਨਵੇਂ - ਨਵੇਂ ਬੱਚੇ ਵੀ ਪਹੁੰਚੇ ਹਨ, ਬਾਪਦਾਦਾ ਨਵੇਂ - ਨਵੇਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਪਹਿਲੇ ਵਾਰੀ ਆਏ ਹਨ ਉਹ ਹੱਥ ਉਠਾਓ। ਬਹੁਤ ਹਨ। ਭਲੇ ਪਧਾਰੇ ਬਾਪ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ, ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚ, ਮੁਬਾਰਕ ਹੋਵੇ। ਅੱਛਾ।

ਸੇਵਾ ਦਾ ਟਰਨ ਕਰਨਾਟਕ ਦਾ ਹੈ:- ਕਰਨਾਟਕ ਵਾਲੇ ਉਠੇ। ਸੇਵਾ ਦੇ ਗੋਲਡਨ ਚਾਂਸ ਦੀ ਮੁਬਾਰਕ ਹੋਵੇ। ਦੇਖੇ ਪਹਿਲਾ ਨੰਬਰ ਲਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਪਹਿਲਾ ਨੰਬਰ ਹੀ ਰਹਿਣਾ ਹੈ ਨਾ! ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਵਿੱਚ, ਵਿਜੇਈ ਬਣਨ ਵਿੱਚ ਸਭ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾ ਨੰਬਰ ਲੈਣ ਵਾਲੇ। ਦੂਸਰਾ ਨੰਬਰ ਨਹੀਂ ਲੈਣਾ, ਪਹਿਲਾ ਨੰਬਰ। ਹੈ ਹਿੰਮਤ! ਹਿੰਮਤ ਹੈ? ਤਾਂ ਹਿੰਮਤ ਤੁਹਾਡੀ ਅਤੇ ਹਜ਼ਾਰ ਗੁਣਾਂ ਮਦਦ ਬਾਪ ਦੀ। ਅੱਛਾ ਚਾਂਸ ਲਿਆ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਪੁੰਨ ਦਾ ਖਾਤਾ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਜਮਾਂ ਕਰ ਲਿਆ। ਅੱਛਾ ਕਰਨਾਟਕ ਨੇ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੋਗ੍ਰਾਮ ਕੀਤਾ ਹੈ? ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਕਿਉਂ? ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ? ਕਰਨਾਟਕ ਨੂੰ ਸਭ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾ ਨੰਬਰ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। (ਬੰਗਲੋਰ ਵਿੱਚ ਕਰਨਗੇ) ਅੱਛਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵੀ ਵੱਡਾ ਪ੍ਰੋਗ੍ਰਾਮ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਹ ਉਠੇ। ਕਿੰਨੇ ਪ੍ਰੋਗ੍ਰਾਮ ਹੋ ਗਏ ਹਨ? (8 -10 ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਹਨ) ਤਾਂ ਬਾਪਦਾਦਾ ਵੱਡੇ ਪ੍ਰੋਗ੍ਰਾਮ ਦੀ ਵੱਡੀ ਮੁਬਾਰਕ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਜੇਨ ਕਿੰਨੇ ਹਨ! ਹਰ ਇੱਕ ਜੇਨ ਨੂੰ ਵੱਡਾ ਪ੍ਰੋਗ੍ਰਾਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਸਹਿਰ ਵਿੱਚ ਉਲਾਹਣਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਉਲਾਹਣਾ ਨਹੀਂ ਦੇਣਗੇ। ਵੱਡੇ ਪ੍ਰੋਗ੍ਰਾਮ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਐਡਵਰਟਾਇਜ਼ ਵੀ ਵੱਡੀ ਕਰਦੇ ਹੋ ਨਾ, ਭਾਵੇਂ ਮੀਡਿਆ ਦਵਾਰਾ, ਭਾਵੇਂ ਪੇਸਟਰ, ਹੋਲਡਿੰਗ ਆਦਿ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਸਾਧਨ ਅਪਣਾਉਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਉਲਾਹਣਾ ਘੱਟ ਹੋ ਜਾਏਗਾ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੂੰ ਇਹ ਸੇਵਾ ਪਸੰਦ ਹੈ ਪਰ ... ਪਰ ਹੈ। ਪ੍ਰੋਗ੍ਰਾਮ ਤਾਂ ਵੱਡੇ ਕੀਤੇ ਉਸਦੀ ਤਾਂ ਮੁਬਾਰਕ ਹੈ ਹੀ ਪਰ ਹਰ ਪ੍ਰੋਗ੍ਰਾਮ ਤੋਂ ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ 108 ਦੀ ਮਾਲਾ ਤਾਂ ਤਿਆਰ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਹੋਈ ਹੈ? ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ 108, ਜਿਆਦਾ ਤੋਂ ਜਿਆਦਾ 16 ਹਜ਼ਾਰ। ਪਰ ਇੰਨੀ ਜੇ ਐਨਰਜੀ ਲਗਾਈ, ਐਨੀ ਸੰਪਤੀ ਲਗਾਈ, ਉਸਦੀ ਰਿਜ਼ਲਟ ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ 108 ਤੇ ਤਿਆਰ ਹੋਣ। ਸਭਦੀ ਐਡਰੈੱਸ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਵੱਡੇ ਪ੍ਰੋਗ੍ਰਾਮ ਵਿੱਚ ਜੇ ਵੀ ਲਿਆਉਣ ਵਾਲੇ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਪਰੀਚੈ ਤਾਂ ਰਹਿੰਦਾ ਹੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਫਿਰ ਤੋਂ ਸਮੀਪ ਲਿਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਤੇ ਕਰ ਲਿਆ, ਪਰ ਜੇ ਵੀ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਸਦਾ ਫਲ ਤੇ ਨਿਕਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਤਾਂ ਹਰ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਪ੍ਰੋਗ੍ਰਾਮ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਰਿਜ਼ਲਟ ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੂੰ ਦੇਣੀ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਸੈਂਟਰਜ਼ ਤੇ ਜਾਣ, ਕਿਸ ਸਹਿਰ ਦਾ

ਹੇ ਉੱਥੇ ਜਾਣ, ਪਰ ਰਿਜ਼ਲਟ ਨਿਕਲਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਠੀਕ ਹੈ ਨਾ, ਹੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਨਾ! ਥੋੜ੍ਹਾ ਅਟੈਂਸ਼ਨ ਦਵੇਗੇ ਤਾਂ ਮਿਲਨ ਆਉਣਗੇ, 108 ਤਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਪਰ ਰਿਜ਼ਲਟ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇਖਣਾ ਚਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸਟੂਡੈਂਟ ਤਾਂ ਬਣਨ। ਸਹਿਯੋਗ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਆਉਣ, ਕੈਣ -ਕੈਣ ਕਿੰਨੇ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਬਾਪਦਾਦਾ ਇਸ ਸੀਜਨ ਵਿੱਚ ਰਿਜ਼ਲਟ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਠੀਕ ਹੈ ਨਾ? ਪਾਂਡਵ ਠੀਕ ਹੈ? ਤਾਂ ਦੇਖਣਗੇ ਨੰਬਰਵਨ ਕੈਣ ਹੈ? ਕਿੰਨੇ ਵੀ ਨਿਕਾਲੇ, ਨਿਕਾਲੇ ਜ਼ਰੂਰ। ਕੀ ਹੈ, ਪ੍ਰੋਗ੍ਰਾਮ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਅੱਗੇ ਦਾ ਸੰਪਰਕ ਉਹ ਥੋੜ੍ਹਾ ਅਟੈਂਸ਼ਨ ਘਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੱਢਣਾ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਬਾਪਦਾਦਾ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਦੇਖ ਖੁਸ਼ ਹਨ। ਸਮਝਾ। ਅੱਛਾ।

ਅੱਛਾ - ਹਾਲੇ ਸਭ ਇੱਕ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਸੈਕਿੰਡ ਇੱਕ ਮਿੰਟ ਨਹੀਂ, ਇੱਕ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਸੇ ਦੇਵਤਾ ਹਾਂ - ਇਹ ਮਨਸਾ ਡਿੱਲ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਅਨੁਭਵ ਕਰੇ। ਅਜਿਹੀ ਡਿੱਲ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਬਾਰ -ਬਾਰ ਕਰੇ। ਜਿਵੇਂ ਸ਼ਰੀਰਿਕ ਡਿੱਲ ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਬਣਾਉਂਦੀ, ਉਵੇਂ ਇਹ ਮਨ ਦੀ ਡਿੱਲ ਮਨ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਹਾਂ, ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ, ਪੁਰਾਣੀ ਦੇਹ, ਪੁਰਾਣੇ ਦੇਹ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰ ਤੋਂ ਨਿਆਰੀ ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਆਤਮਾ ਹਾਂ। ਅੱਛਾ!

ਚਾਰੋ ਪਾਸੇ ਦੇ ਅਤਿ ਸਨੇਹੀ, ਸਦਾ ਸਨੇਹ ਦੇ ਸਾਗਰ ਵਿੱਚ ਲਵਲੀਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ, ਸਦਾ ਸਰਵ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ, ਸਦਾ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਬਾਪ ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ, ਸਦਾ ਸਵਮਾਨ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀ ਹਰ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸਨਮਾਨ ਦੇਣ ਵਾਲੀ, ਸਰਵ ਦੇ ਮਾਨਨੀਯ ਬਣਨ ਵਾਲੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ, ਸਦਾ ਸਰਵ ਉਪਕਾਰੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਾ ਦਿਲ ਦਾ ਯਾਦਪਿਆਰ ਅਤੇ ਦਿਲ ਦੀਆਂ ਦੁਆਵਾਂ ਸਵੀਕਾਰ ਹੋ। ਅਤੇ ਨਾਲ -ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਦਾਦੀ ਜੀ ਨਾਲ:- ਸਨਮਾਨ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਨੰਬਰਵਨ ਪਾਸ ਹਨ। ਅੱਛਾ ਹੈ, ਸਭ ਦਾਦੀਆਂ ਨਾਲ ਮਧੂਬਨ ਦੀ ਰੌਣਕ ਹੈ। (ਸਭ ਨਾਲ) ਇਹਨਾਂ ਸਭਨੂੰ ਦਾਦੀਆਂ ਨਾਲ ਰੌਣਕ ਚੰਗੀ ਲੱਗਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਜਿਵੇਂ ਦਾਦੀਆਂ ਦੀ ਰੌਣਕ ਨਾਲ ਮਧੂਬਨ ਵਿੱਚ ਰੌਣਕ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਦਾਦੀ ਨਹੀਂ, ਦੀਦੀਆਂ ਅਤੇ ਦਾਦੇ ਤਾਂ ਹੋ। ਤਾਂ ਸਭ ਦੀਦੀਆਂ ਅਤੇ ਸਭ ਦਾਦੇ, ਸਭ ਨੂੰ ਇਹ ਸੋਚਣਾ ਹੈ, ਕਰਨਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ ਉਸ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਰੌਣਕ ਹੋ। ਜਿਵੇਂ ਦਾਦੀਆਂ ਨਾਲ ਰੌਣਕ ਹੈ, ਉਵੇਂ ਹਰ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਰੌਣਕ ਹੋਵੇ ਕਿਉਂਕਿ ਦਾਦੀ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਦੀਦੀਆਂ ਤਾਂ ਹੋ ਨਾ, ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੋ। ਦਾਦੇ ਵੀ ਹਨ, ਦੀਦੀਆਂ ਵੀ ਹਨ। ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੈਂਟਰ ਤੇ ਰੁੱਖਪਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਰੌਣਕ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਰੌਣਕ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੋ। ਤਾਂ ਜਿਸ ਵੀ ਸਥਾਨ ਤੇ ਹੋ ਉਹ ਰੌਣਕ ਦਾ ਸਥਾਨ ਨਜ਼ਰ ਆਏ। ਠੀਕ ਹੈ ਨਾ? ਕਿਉਂਕੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹੱਦ ਦੀ ਰੌਣਕ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਇੱਕ ਨਾਲ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਰੌਣਕ ਹੈ। ਖੁਦ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ, ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਅੰਤਿਮਦੀਆਂ ਸੁਖ ਦੀ ਰੌਣਕ ਵਿੱਚ ਹੋਣਗੇ ਤਾਂ ਸਥਾਨ ਵੀ ਰੌਣਕ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਏਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਸਥਿਤੀ ਨਾਲ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਫੈਲਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਚੈਕ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਉੱਥੇ ਰੌਣਕ ਹੈ? ਉਦਾਸੀ ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਸਭ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਨੱਚ ਰਹੇ ਹਨ? ਇਵੇਂ ਹੈ ਨਾ! ਤੁਸੀਂ ਦਾਦੀਆਂ ਦਾ ਇਹੀ ਕੰਮ ਹੈ ਨਾ! ਫਾਲੇ ਦਾਦੀਆਂ ਅਤੇ ਦਾਦਾਏ। ਅੱਛਾ।

ਸਭ ਪਾਸੇ ਤੋਂ ਜੋ ਵੀ ਸਨੇਹੀ ਬੱਚੇ ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੂੰ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਯਾਦ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪੱਤਰ, ਇਮੇਲ ਦਵਾਰਾ ਯਾਦ ਭੇਜੀ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਚਾਰੋ ਪਾਸੇ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਰਹੇ ਹਨ ਪਰ ਦਿਲ ਤਖ਼ਤ ਤੇ ਦੇਖ ਰਹੇ ਹਨ। ਸਭਤੋਂ ਸਮੀਪ ਦਿਲ ਹੈ। ਤਾਂ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਿਲ ਨਾਲ ਯਾਦ ਭੇਜਣ ਵਾਲੀਆਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਯਾਦ ਭੇਜੀ ਨਹੀਂ ਪਰ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਸਭਨੂੰ ਵੀ ਦਿਲ ਤਖ਼ਤਨਸ਼ੀਨ ਦੇਖ ਰਹੇ ਹਨ। ਰੇਸਪਾਂਡ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਦੂਰ ਬੈਠੇ ਵੀ ਨੰਬਰਵਨ ਤੀਵਰ ਪੁਰਸਾਰਥੀ ਭਵ।

ਵਰਦਾਨ:- ਅਲਬੇਲੇਪਨ ਦੀ ਨੀਂਦ ਨੂੰ ਤਲਾਕ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨਿਦ੍ਰਾਜਿੱਤ, ਚਕ੍ਰਵਰਤੀ ਭਵ।
ਸਾਖਸ਼ਾਤਮੂਰਤ ਬਣ ਭਗਤਾਂ ਨੂੰ ਸਾਖਸ਼ਾਤਕਾਰ ਕਰਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਅਤੇ ਚਕ੍ਰਵਰਤੀ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਨਿਦ੍ਰਾਜਿੱਤ ਬਣੇ। ਜਦੋਂ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਲ ਭੁੱਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਅਲਬੇਲੇਪਨ ਦੀ ਨੀਂਦ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਭਗਤਾਂ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਸੁਣੇ, ਦੁਖੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਦੁੱਖ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਸੁਣੇ, ਪਿਆਸੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਪੁਕਾਰ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੇ ਤਾਂ ਕਦੇ ਵੀ ਅਲਬੇਲੇਪਨ ਦੀ ਨੀਂਦ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗੀ। ਤਾਂ ਹੁਣ ਸਦਾ ਜਗਦੀ ਜੋਤ ਬਣ ਅਲਬੇਲੇਪਨ ਦੀ ਨੀਂਦ ਨੂੰ ਤਲਾਕ ਦਵੇ ਅਤੇ ਸਾਖਸ਼ਾਤਕਾਰ ਮੂਰਤ ਬਣੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਤਨ - ਮਨ - ਧਨ, ਮਨ ਵਾਣੀ ਕਰਮ - ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਬਾਪ ਦੇ ਕ੍ਰਤਵਿਆ ਵਿਚ ਸਹਿਯੋਗੀ ਬਣੇ ਤਾਂ ਸਹਿਜਯੋਗੀ ਬਣ ਜਾਵੇਗੀ।

*****

ਅਵਿਅਕਤ ਇਸ਼ਾਰੇ - ਸਤਿਅਤਾ ਅਤੇ ਸਭਿਅਤਾ ਰੂਪੀ ਕਲਚਰ ਨੂੰ ਅਪਣਾਓ। ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਨੂੰ "ਗੋਡ ਇਜ਼ ਟਰੂਥ" ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਸਤਿਯਤਾ ਹੀ ਬਾਪ ਨੂੰ ਪਿਆ ਹੈ। ਸੱਚੇ ਦਿਲ ਤੇ ਸਾਹਿਬ ਰਾਜੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਦਿਲ ਤਖ਼ਤਨਸ਼ੀਨ ਸਰਵਿਸੇਬਲ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਸੰਪਰਕ ਵਿਚ, ਹੈ ਸੰਕਲਪ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵਿਚ ਸਚਾਈ ਅਤੇ ਸਫ਼ਾਈ ਵਿਖਾਈ ਦਵੇਗੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹਰ ਸੰਕਲਪ, ਹਰ ਵਚਨ ਸਤ ਹੋਵੇਗਾ।